

Трансформація неоміфологічних мотивів у ліриці Марини Брацило (на матеріалі збірки «Я зроду тут живу»)

А. Карач

Харківський національний педагогічний університет імені Г. С. Сковороди, Харків, Україна
Corresponding author. E-mail: annkarach@ukr.net

Paper received 13.02.21; Accepted for publication 21.02.21.

<https://doi.org/10.31174/SEND-Ph2021-248IX73-10>

Анотація. У пропонованій статті здійснено художньо-естетичний аналіз неоміфологічних (політеїстичних і монотеїстичних) мотивів лірики М. Брацило. Проаналізовано реінтерпретовані античні та біблійні образи (Каїна, Хроноса, Кассандри, Геби, Ікара, Геліоса, Філомели, Прокни, Юди та ін.), а також пов'язані з ними сюжети. Схарактеризовано явища «сюжетоскладання» (за Є. Мелетинським), багатовимірності, повторення, циклічності, що сприяли трансформації первісного міфу та авторському міфологізуванню. Визначено «ядро», «тіло» мотиву, «мотивне поле» (за А. Тимченко).

Ключові слова: мотив, неоміфологізм, Брацило, трансформація, авторське міфологізування.

Вступ. Останнє десятиліття ХХ століття пов'язане з реконструкцією політеїстичного та монотеїстичного виміру в українській поезії. В ліриці дев'яностити років виразно простежується переосмислення античних і біблійних мотивів. Воно зумовлене різними прийомами та явищами, серед яких яскраво постає авторське міфологізування.

Однією з найцікавіших представниць цього періоду можна без перебільшення вважати запорізьку поетку М. Брацило. Матеріалом нашого дослідження слугують тексти 1989-1999 рр., що не були оприлюднені за життя авторки, проте щонайповніше відображають її світовідчуття. У віршах мисткині зринає безліч реінтерпретованих образів (Ікара, Персефони, Хроноса, Юди, Каїна та ін.), які вибудовують неоміфологізовану реальність.

Короткий огляд публікацій. На сьогодні вже сформувався певні вектори дослідження доробку М. Брацило. Так, О. Ольшанська розглядає урбаністичний дискурс [4], а також детально аналізує образ козацтва й зазначає, що художній вимір поетки «вирізняється тяглістю та особливою увагою до історичного минулого України, зокрема Запорізького краю» [5]. Ф. Штейнбук розмірковує про книжку «Зоряна криця. Вибране. Лірика», де, на переконання професора, переважає громадянська проблематика [9, с. 82]. На думку О. Стадніченко, вірші авторки «підкупають своєю бентежною ширістю, первозданною, самобутньою простотою і в той же час наявністю яскравих перлин у плані художньої організації мови, фоніки, поетичного синтаксису» [7, с. 125]. Літературно-мистецький портрет М. Брацило подають І. Кушніренко, В. Жилінський [2], а також С. Ремжина [6]. Однак міфопоетичні мотиви, характерні для лірики дев'яностити років, зокрема для раннього періоду творчості, досі не були достатньо вивчені (знаходимо лише згадки про античні та біблійні сюжети). Таким чином, існує потреба дослідження неоміфологічного вектора, огляд якого виразнить уявлення про творчість цієї самобутньої представниці покоління 1990-х років.

Мета статті – здійснити художньо-естетичний аналіз міфопоетичних мотивів у ліриці М. Брацило.

Об'єкт дослідження – поезія М. Брацило (збірка «Я зроду тут живу»).

Предмет дослідження – особливості розгортання неоміфологічних мотивів.

Результати та їхнє обговорення. Художнім центром книжки «Я зроду тут живу» є, на нашу думку, міні-поема «Антична осінь» («Тінь Хроноса»). Міфосценарії авторки мають різні варіативні схеми, у яких домінують давньогрецькі образи (Геба, Геліос, Хронос, Персефона, Гея, Аїд, Лето, Прометей). Усталену семантику означених міфоструктур можна вважати «ядром» мотиву (за А. Тимченко [8]).

Механізм розгортання передбачає декілька етапів переосмислення. На рівні образної структури традиційні уявлення, що побутують у світовій культурі, трансформуються. З'являється авторське конструювання поетичної реальності. Наприклад, Геліос – не просто бог сонячного світла, він змінює пори року, створює осінь у «невмирущості проміння» [1, с. 153]; Геба «розсипає землю крихкі сонцепам'ятні квіти» [1, с. 153]; Прокна не мстить чоловікові («тепер не треба вбивати сина» [1, с. 157]) за те, що той скривдив її сестру Філомелу (як це було за античним сюжетом), а «винна сама» [1, с. 161] тощо. Художня функція розширення авторського інтерпретаційного діапазону обумовлює стратегію введення цих образів завдяки багатовимірності.

Лірична героїня постає в образі сумної Філомели, у якій «хітон розірвався і вицвів», «кінь схуд», а сама вона плаче: «*Інкрустую сльозами шлях – / і стає золотом земля*» [1, с. 154]. Відповідно до сюжету М. Брацило, події нагадують трагедію (є сцена, куліси, балкон, партер, актори, глядачі, юрба, різна театральна атрибутика). Темпоральна та просторова організація тексту передбачає поділ на світ живих і світ мертвих («*Але в царстві мертвих / усе роздають по заслугах*» [1, с. 160]); часто залежить від акустичних явищ (рипіння, регіт, крик тощо), які творять особливий утаємничений простір, де превалюють семи тривоги, смерті та зради («тіло» [8] мотиву, тобто конкретні значення): «*І рипить / золота-золота колісниця*» [1, с. 154]; «*Істерично регоче Лето*» [1, с. 154]; «*І регочуть п'яні балкони / над сльозами повіі*» [1, с. 154]; «*А ви смієтеся! Нікчеми! / За сміх, недобрый і темний / смертним належить кара*» [1, с. 155]; «*Кричи ж останнім зойком голосніше, / Моя стара, поламана кіфаро!*» [1, с. 162]. Художня реальність має декілька міфологічних дискурсів, навколо яких розго-

ртається сюжет, зокрема зринає річка Стікс і храм Кіпріди. Цікаво, що образ Хроноса хоч і важливий у загальній образній системі, адже пов'язаний з хронологічним виміром лірики, проте його функція в тексті стає краще зрозумілою лише наприкінці поеми, де він зазнає перевтілень (діада «людина – божество»): «Глядачу не слід відчувати провину. / Тим більше, що вже бісували двічі, / до того ж видно у світлі останньої свічки, / як Тінь Хроноса повільно стає Людиною» [1, с. 175]. Поширений прийом, який сприяє структурованому трансформованого політеїстичного простору, – повторення, що полягає у використанні спільних колористичних ознак у межах однієї текстової площини («чорна-чорна казка омели» [1, с. 154]; «чорні-чорні у нього сні» [1, с. 157]; «на чорнім полі безкраїм» [1, с. 157]; «біль мій, чорноокий і незрячий» [1, с. 162]; «чорна-чорна казка» [1, с. 164]).

Окрім згаданих міфоструктур, у поезії авторки зринає реконструйований образ Ікара. «Тіло» [8] мотиву – сема пошуку («Звівши з батьком з мarmуру палати / Я шляху до неба не знайшов» [1, с. 29]) та переходу (відстань – чужина – шлях до неба – смерть за мить наближення до щастя), що існує на декількох художніх рівнях: монологічному, де в центрі опиняється сонце як ритуальний елемент, пов'язаний з бінарними опозиціями любові та смерті, що в контексті поетичної реальності авторки стають взаємозалежними («Здрастуй, сонце! Я тебе кохаю» [1, с. 29]; «Сонце! Я наблизився до тебе / Ти – в мені... І я тебе кохаю!» [1, с. 30]); образному, де небесне світило є співтворцем неоміфологізованого простору («Ти, як матір, пестило мене / І, мов квітку, в променях зростило» [1, с. 29]). Міфопоетична складова на рівні сюжетотворення – художня модель, у якій море – двійник неба, а «мотивне поле» [8] (мотив у його зв'язках) вибудовується у межах амбівалентних часопросторових структур: «Хай же розстилається без краю / Море, як двійник ясного неба» [1, с. 30]. За схожою схемою мисткиня вибудовує міфосценарій, пов'язаний із функціонуванням у тексті образу Персефони, однак тут преференції набуває сема приреченості («тіло» [8] мотиву) та структура «любов – безсмертя – світло – любов»: «Коли я безжурно квітла, / То мати казала часто: / – Кохання лиш там, де світло / Немає без слява щастя. / Для того в своєму лоні / Носила тебе під серцем / Щоб ти на Олімпі, доню, / Зустріла любов безсмертно! / І думала я так само, / Що щастя моє –назавжди / Та ти, хоч безсмертна, мамо, / Не знала всієї правди: / В розпуці не можу покласти / Краю жалю й мовчання: / Розпалося надвоє щастя – / Тут світло, а там кохання» [1, с. 30]. І на рівні форми, і на рівні змісту простежується явище циклічності.

Поетичному світові М. Брацило притаманний прийом «сюжетоскладання» [3], що зумовлений кореляцією біблійних (Каїн) та античних (Хронос, Кассандра) образів («ядро» [8]) і трансформується в межах мотиву мандрів/блукань: «Зорі з неба падають, мов з саду – / Смертниці... Хроносе, зупини!... / Мовби тиражуючи Касандру, / Падають зневіреном у сні / І до ранку марно прорікають. / Протечуть крізь пальці – і тоді / Ранок, нерозкаяний, мов Каїн, / Кров із пальців змие у воді» [1, с. 55]. Саме тому в текстах авторки

часто зринає архетип долі, що має елінське «коріння»: «Приблудилась доля, / стала наді мною / Задзвеніла в небі, злинула луною» [1, с. 131]. М. Брацило вибудовує полівекторну систему, де категорія пам'яті для міфосценарію структурує художній вимір. Механізм творення передбачає елементи «камінь снів», «коло», «вода», які зринають у триєдності «смерть – час – сад». Для її текстів характерні риторичні фігури, зокрема міфологічна формула звертання, що безпосередньо стосуються переосмислених традиційних образів, а також паралелізми (зорі – смертниці, ранок – Каїн тощо), які утворюють специфічну художню модель, де сад – певний прихисток для ліричної героїні. Відповідно до одного з міфосценаріїв М. Брацило, Каїн не може приховати скосне, чекає кари, однак не визнає перед Богом своєї провини [1, с. 88].

У збірці «Я зроду тут живу» домінантним є образ подорожнього (інколи блукальця), що безпосередньо стосується монотеїстичного виміру лірики. Так, авторка структурує поетичну реальність, у якій мандрівка – шлях до Бога та внутрішньої гармонії: «Я стрічаюся з нею, / як стрічаються двоє блукальців: / Очі – в – очі... вогонь...» [1, с. 147]; «Подорожній іде. Йому щемить / Минуле – всіма образами» [1, с. 95]; «Подорожній іде. Він знає: я – / Полуденне марево» [1, с. 95]; «Подорожній іде. Шепоче: ні. / Хоче вмирати повільно» [1, с. 96]; «Подорожній іде. Випльовує сміх – / Нехай у піску – вітром» [1, с. 96]; «Подорожній іде. Шукає зими. / Хоча б озирнися!.. Ні разу» [1, с. 97]. Сад – міфологізований локус, у якому ліричні герої відчують власну захищеність. Він пов'язаний з категоріями майбутнього (тріада «подорожній – сад – дорога»): «Якийсь подорожній / іде до вишневого саду. / Чого він шукає? – / Далека дорога у сад» [1, с. 131]. «Тіло» [8] мотиву – сема гріхопадіння та спокути, що подекуди співвідноситься з образом Юди («ядро» [8]). В основі реконструкції неоміфологічного сюжету в текстах М. Брацило інколи лежить прийом синестезії (наприклад, запах як структурний елемент має забарвлення): «Хай буде день – зелений і терпкий / Прозорий перший лист сухого дуба / Якого синій запах – наче згуба, / Останній дар коханої руки. / Таке його народження сумне – / Не всупереч, а за бажанням Юди» [1, с. 77].

Найвиразніша художня функція мотиву мандрів/блукань у ліриці авторки – безтілесність, що виявляється в текстах і на експліцитному, і на імпліцитному рівні: «Це добре, що твоя кохана / Не дорікне нічим мені / За безтілесність і мовчання, / за неприкриту шовком суть...» [1, с. 87]. Окрім того, зринає сема зради, що встановлює певні вектори взаємодії з семою народження і ретроспективними схемами ретрансляції міфологічного простору: «Він у моїй історії пребуде / Як зрада мною – давньої мене, / Як скривлення нове колишніх вуст, / Очей колишніх погляди торішні» [1, с. 77].

Подекуди в поезіях, де простежуються біблійні сюжети (наприклад, гріховадіння Адама і Єви), мисткиня використовує прийом опосередкованої номінації: «З ім'ям того, хто став постійним щемом»; «З ім'ям того, хто вчив мене любові» [1, с. 91]. У темпоральній опозиції минулого й теперішнього виразно

постає світ, де героїня «іще жива», де вона – «коханка і дружина» [1, с. 91].

Шари сюжетотворення у художній реальності авторки, пов'язані з художнім осмисленням шляху, актуалізовані через різні структури, зокрема такі: «шмаття асфальту» [1, с. 116]; «останній пасажир» [1, с. 136]; «далями імлістими» [1, с. 137]; «близький самотній фініш» [1, с. 103]; «з дорожнім пилом» [1, с. 108]. «Мотивне поле» [8] вибудовується завдяки взаємодії з мотивом свободи, що на текстологічному рівні окреслено як спробу втечі: «чуєш? Там за стіною / спить порожнеча / мовчить / з волі придурка – Ноя / вчинимо втечу / вночі» [1, с. 117].

Висновки. Політеїстичний міфосвіт у збірці «Я зроду тут живу» М. Брацило має в основі античні образи (Геба, Геліос, Філомела, Хронос, Персефона, Гей, Аїд, Лета, Прометей, Ікар, Прокна). Вони зреалізовані через семи тривоги, смерті, пошуку, переходу,

приреченості, а також через явище циклічності. Серед основних трансформаційних прийомів і художніх функцій можемо виокремити такі: авторське міфологізування, розширення інтерпретаційного діапазону, багатовимірність, повторення.

Монотеїстична художня модель у ліриці авторки пов'язана з мотивом мандрів/блукань. Подорож для М. Брацило – спосіб поетичної реконструкції світу, що ґрунтується на категорії пам'яті та переосмислених біблійних образах (Ной, Каїн, Юда, Адам і Єва). Інколи в межах одного тексту міфоструктури поєднуються з античними елементами, архетипом долі (прийом сюжетоскладання). У низці творів домінують семи зради, гріхопадіння, спокути й народження. Преференції набувають прийом синестезії, художня функція безтілесності. Характерна риса поетичного світу – паралелізми та риторичні фігури. Мотив мандрів перебуває у зв'язках з мотивом свободи.

ЛІТЕРАТУРА

- Брацило М. Я зроду тут живу: Рання лірика, спогади сучасників. Запоріжжя: Дике поле, 2018. 248 с.
- Кушніренко І., Жилінський В. Марина Брацило. Література Гуляйпільщини (На пругких вітрах). Ч. 2. Дніпро: Пороги, 2003. С. 198–204.
- Мелетинский Е. Семантическая организация мифологического повествования и проблема создания семиотического указателя мотивов и сюжетов. *Учен. зап. Тартуского гос. ун-та*. Вып. № 635. Тарту, 1983. С. 115–125. URL: http://www.ruthenia.ru/folklore/Meletinskii%20E.M.%20Semanticheskaya%20organizaciya%20mifologicheskogo%20povestvovaniya%20i%20problema%20sozdaniya%20semioticheskogo%20ukazatelya%20motivov%20i%20syujetov_1983.pdf (дата звернення 16.10.2018).
- Ольшанська О. Урбаністичний дискурс у поезії Марини Брацило. *Актуальні питання гуманітарних наук: міжвузівський зб. наук. праць молодих вчених Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка*. 2020. № 30, т. 3. С. 4–9.
- Ольшанська О. Художнє переосмислення образу козацтва у збірці М. Брацило «Шовкова держава». URL: [http://www.bratsylo.com.ua/spogady/item/1791%D1%81%D0%BB%D1%82%D0%BB%D0%B0%D0%BD%D0%B0%D1%80%D0%B5%D0%BC%D0%B6%D0%B8%D0%BD%D0%B0.html](http://www.bratsylo.com.ua/about-me/publications/item/2370-%D0%BE%D0%BB%D1%8C%D1%88%D0%B0%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0-%D0%BE-%D0%BE%D1%85%D1%83%D0%B4%D0%BE%D0%B6%D0%BD%D1%94%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BE%D1%81%D0%BC%D0%B8%D1%81%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F%D0%BE%D0%B1%D1%80%D0%B0%D0%B7%D1%83%D0%BA%D0%BE%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%82%D0%B2%D0%B0%D1%83%D0%B7%D0%B1%D1%80%D0%B0%D1%80%D0%B0%D1%86%D0%BC%D0%B1%D1%80%D1%86%D1%80%D1%86%D1%96%D1%80%D1%86%D1%96%D0%BC%D0%B1%D1%80%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BB%D0%BE%D1%88%D0%BE%D0%B2%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D0%B4%D0%B5%D1%80%D0%B6%D0%B0%D0%B2%D0%B0.html) (дата звернення: 1.02.2021).
- Ремжина С. Пісні від Марини Брацило – це її українська душа. URL: <http://www.bratsylo.com.ua/spogady/item/1791%D1%81%D0%BB%D1%82%D0%BB%D0%B0%D0%BD%D0%B0%D1%80%D0%B5%D0%BC%D0%B6%D0%B8%D0%BD%D0%B0.html> (дата звернення: 1.02.2021).
- Стадніченко О. Літературне Запоріжжя в контексті українського літературного процесу. *Краєзнавство Запоріжжя*. Запоріжжя: Національна спілка краєзнавців України, 2016. № 1. С. 115–129.
- Тимченко А. Структура мотиву: до питання теоретичного осмислення. *Літературознавчі обрії. Праці молодих учених*. Випуск 17. К.: Інститут літератури ім. Т.Г. Шевченка НАН України, 2010. С. 5–8. URL: <http://ekhnuir.univer.kharkov.ua/bitstream/123456789/1374/2/%D0%A1%D1%82%D1%80%D1%83%D0%BA%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B0%20%D0%BC%D0%BE%D1%82%D0%B8%D0%B2%D1%83.pdf> (дата звернення: 20.05.2018).
- Штейнбук Ф. «Дзвінки голоси вже напівожіночених мавок», або «Сонячні письмена Марини Брацило» [Рец. на кн. Брацило М. Зоряна криця. Вибране. Лірика. Запоріжжя: ЗНУ, 2009]. *Слово і час*. 2020. № 2 (710). С. 80–86.

REFERENCES

- Bratsylo M. (2018). Ya zrodu tut zhyvu (I have been living here since birth): Early lyrics, memories of contemporaries. Zaporozhia: Dyke pole, 248 p.
- Kushnirenko I., Zhylinsky V. (2003). Maryna Bratsylo. Literatura Hulaiopilshchynu (Na pruhkyh vitrah). Part 2. Dnipro: Porohy, p. 198–204.
- Meletynskyy Y. (1983). Semantic organization of mythological narrative and the problem of creating of a semiotic index of motives and plots. *Scientific notes of Tartu State university*. Issue. № 635. Tartu, p. 115–125. URL: <http://www.ruthenia.ru/folklore/Meletinskii%20E.M.%20Semanticheskaya%20organizaciya%20mifologicheskogo%20povestvovaniya%20i%20problema%20sozdaniya%20semioticheskogo%20ukazatelya>
- Olshanska O. (2020). Urban discourse in the poetry by Maryna Bratsylo. Current issues of the humanities: interuniversity collection. Scientific works of young scientists of Drohobych State Ivan Franko Pedagogical University. № 30, vol. 3, p. 4–9.
- Olshanska O. Artistic rethinking of the image of the Cossacks in the collection by M. Bratsylo «Silk State». URL: <http://www.bratsylo.com.ua/about-me/publications/item/2370-%D0%BE%D0%BB%D1%8C%D1%88%D0%B0%D0%BD%D1%81%D1%8C%D0%BA%D0%B0-%D0%BE-%D0%BE%D1%85%D1%83%D0%B4%D0%BE%D0%B6%D0%BD%D1%94%D0%BF%D0%B5%D1%80%D0%B5%D0%BE%D1%81%D0%BC%D0%B8%D1%81%D0%BB%D0%B5%D0%BD%D0%BD%D1%8F%D0%BE%D0%B1%D1%80%D0%B0%D0%B7%D1%83%D0%BA%D0%BE%D0%B7%D0%B0%D1%86%D1%82%D0%B2%D0%B0%D1%83%D0%B7%D0%B1%D1%80%D0%B0%D1%80%D0%B0%D1%86%D0%BC%D0%B1%D1%80%D1%86%D1%96%D1%80%D1%86%D1%96%D0%BC%D0%B1%D1%80%D0%B0%D1%86%D0%B8%D0%BB%D0%BE%D1%88%D0%BE%D0%B2%D0%BA%D0%BE%D0%B2%D0%B0%D0%B4%D0%B5%D1%80%D0%B6%D0%B0%D0%B2%D0%B0.html>

- 81% D0% BC% D0% B8% D1% 81% D0% BB% D0% B5% D0% BD% D0% BD% D1% 8F% D0% BE% D0% B1% D1% 80% D0% B0% D0% B7% D1% 83% D0% BA% D0% BE% D0% B7% D0% B0% D1% 86% D1% 82% D0% B2% D0% B0% D1% 83% D0% B7% D0% B1% D1% 96% D1% 80% D1% 86% D1% 96% D0% BC% D0% B1% D1% 80% D0% B0% D1% 86% D0% B8% D0% BB% D0% BE% D1% 88% D0% BE% D0% B2% D0% BA% D0% BE% D0% B2% D0% B0% D0% B4% D0% B5% D1% 80% D0% B6% D0% B0% D0% B2% D0% B0. html (access date: 1.02.2021).
6. Remzhyna S. Songs by Maryna Bratsylo are her Ukrainian soul. URL: <http://www.bratsylo.com.ua/spogady/item/1791%D1%81%D0%B2%D1%96%D1%82%D0%BB%D0%B0%D0%BD%D0%B0%D1%80%D0%B5%D0%BC%D0%B6%D0%B8%D0%BD%D0%B0.html> (access date: 1.02.2021).
7. Stadnitchenko O. (2016). Literary Zaporozhia in the context of the Ukrainian literary process. *Local lore of Zaporizhia*. National Union of Local Historians of Ukraine. Vol. 1., p. 115–129.
8. Tymtchenko A. (2010). The structure of the motive: to the question of theoretical understanding. *Literary horizons. Works of young scientists*. Institute of Literature of T.H. Shevchenko National Academy of Sciences of Ukraine. Vol. 17. Kyiv, p. 5–8. URL: <http://ekhnuir.univer.kharkov.ua/bitstream/123456789/1374/2/%D0%A1%D1%82%D1%80%D1%83%D0%BA%D1%82%D1%83%D1%80%D0%B0%20%D0%BC%D0%BE%D1%82%D0%B8%D0%B2%D1%83.pdf> (access date: 20.05.2018).
9. Shteinbuk F. (2009). «Ringing voices of already half-married moths», or «Solar writings by Maryna Bratsylo» [Rec. on the book by M. Bratsylo. Zoriana krytsia. Selected. Lyrics. Zaporizhia: ZNU]. *Slovo i chas*, 2020. Vol. 2 (710), p. 80–86.

Transformation of neomythological motives in the lyrics by Maryna Bratsylo (based on the poetry collection «Ya zrodu tut zhyvu» («I have been living here since birth»))

A. Karach

Abstract. In the offered article the art-aesthetic analysis of neomythological (polytheistic and monotheistic) motives of lyrics by M. Bratsylo is performed. Reinterpreted ancient and biblical images (Cain, Chronos, Cassandra, Heba, Icarus, Helios, Philomela, Proena, Judas, etc.) and related plots are analyzed. The phenomena of «plot formation» (according to Y. Meletynskyy), multidimensionality, repetition, cyclicity, which have contributed to the transformation of the original myth and the author's mythologizing, are characterized. The «core», «body» of the motive and «motive field» are defined (according to A. Tymchenko).

Keywords: *motive, neomythologism, Bratsylo, transformation, author's mythologizing.*